

TAD NEIT Í MØNU OG MERG

(Av misgávum nakað seinkað.)

At seinasta grein mín kom at nýta fast var vituligt — men at tað skuldi koma at nýta so fast, var tó ikki væntandi, men Dagblaðið fyrri týsdag 14. september prógvar, hvussu meint ið fólkaflokkskútan varð rakt.

Hon roynir tó av øllum alvi at koma sær undan aftur kavi, men tað gongur tó alsamt illa at koma sær aftur á rættikjøl, tí skúta teirra er skrædnað. Kom-in aftur á turt, royna teir at gera persónliga atsókn á ymiskar — og serliga á undirritaða, tí hana sýnist at bliva teimum óvmikið heiskur biti, halda teir.

Øll greinin á fyrstu síðu í Dagblaðnum er einans eitt persónligt skvaldur móti mær og øðrum — og hví? tí Dagblaðið veit sær eingi livandi ráð longur, og nú liður móti vali og tí ræður um at verja, sum úlvur á skóg, teir síðstu stubbarnar, ið nú eru eftir hjá fólkaflokkinum. Men hasar persónligu atsóknirnar á meg og aðrar kemur als ikki at veita flokkinum nakrar stemmur til valið, hvørki í Hvalba, ei heldur aðrar staðir; tí nú er fólkaflokksstetjurnar við at syngja sín síðstu örindi, sum Martin Holm tók til á einum politiskum fundi undan seinasta vali, at nú mundi sambandið syngja uppá sitt síðsta vers.

Tá svaraði núverandi lögmaður aft-

ur, »at Martin Holm mundi fara at bliva nakað móður, áðrenn sambandið hevði sungið sitt síðsta vers«.

Men nú man sjálvur tann orðaríki Martin Holm vera við at syngja sitt síðsta vers og mangir av hansara líkum.

Hvør ið skrivað hevur nevndu grein er ógvuliga læti at lesa ímillum reglurnar, men hesin sami greinskrivari, sum skrivar um gull og annað, hann hevur sanniliga ikki spurnið bygdini nógv gull, hvørki so ella so — tvørtur ímóti, tað kundi verið fyrilagt honum ókkurt, sum ikki skal bliva nevnt her, eftirsum hann er so ómannsligur ikki at tora at leggja sitt navn til. Fý fyrri slíkar garpar!

Tó at Dagblaðið heldur meg ikki vera verdan aftursvar, floymir blaðið á tremur — alt um henda sama mátt — og alt av óndskapi yvir sannleikan, teir fingur at hoyra. Tað er nú einaferð so, at sannleikin verður ikki toldur, og soleiðis var við Dagblaðnum hesa ferð. Tað einasta, ið Dagblaðsins oddafiskar hava at verja seg við móti hesum vali, er at royna at reingja sannleikan, tí so lágliga riður fólkaflokkin til hetta val. Ja, blaðið sigur, at stöðan er so hættislig, at eingin av fólkaflokksmonnum hevur álit á øðrum.

Serliga her í Hvalba vita fólkaflokks-

menn, at afturgongdin verður stór og tí roynir hesin góði greinskrivari í Dagblaðnum at gera seg stuttligan, og heldur seg kunna fiska nakrar av teimum fráfallnu-stemmum aftur, men tað er sum orðið sigur: »Som man reder, saa ligger man«.

Sum tit hava reitt, bæði fyrri Hvalbingum og øðrum, so liggja tit nú, og síðar kunnu tit skriva bæði skemtugreindir og eisini nýta eiturprænum eftir bæði einum og øðrum av javnaðartingmonnum, tí ikki kemur nakað av tí illa tit royna at spræna út, at bera nakrar ávøkstur. Tá Dagblaðið fleiri ferðir tekur upp aftur hetta sama: Hann, ið ikki unnar føroyskar framleiðslu frammhjárátt fram um útlenska — hann er ikki verdigur at kallast Føroyingur — enn minni at sita sum fólksins umboð.

Hetta sama kunna tit váka tykkum í sum tit vilja, tí ikki taki eg eitt einasta av hesum orðum aftur, og at tey falla tykkum fyrri bróstið fati eg ógvuliga væl, tí tey ráma nettupp fólkaflokk in ella fólkaflokksambandið. Áðrenn eg endi hesa grein, so kundi tað verið áhugavert at trivi í tað, at hesin sami greinskrivari líknar Hvalba við eina oyðumørk, men hetta kann eg ikki geva honum rætt í, hóast hon stendur langt aftan fyrri aðrar bygdir í Føroyum. Men hví hevur hesin sami góði maður ikki roynt at hevja bygdina upp úr sínum heiðinskapi, og soleiðis roynt at fingið hana til eina av teimum fremstu.

Her hevur sanniliga borið til bert nakað hegri og vilji hevði verið til staðar — her hevur eingin Dam verið at hæla hógvin — so fyrri tí kundi bygdin staðið í besta blóma.

Men hóast hetta væntar nógv her, áðrenn Hvalba kann standa kappingarfør við aðrar bygdir — og hvør eigur skuldina?

Var ein Dam her — ið tit halda so hánt um — var ikki Hvalba taan eftirbátir, hon er í dag, í øllum førum hevði Hvalba fyrri nógvum árum síðani eina fullfíggaða bryggju í staðin fyrri ein ússaligan bringarðsstump — og einki annað.

Soleiðis kundi okkur annað eisini verið at trivið í, sum er heyðugt her.

Oysið nú út allan tann gallskap, tykkum listir og við øllum teimum frægastu pennum, tit eiga, tí einki nyttar, tit eru vegaðir og funnir ov lættir.

At Føroya fíggarliga stöða hevur verið í stórar afturgongd er ein verum leiki, undir leiðslu av tí kolsvarta og negativa fólkaflokksstýrinum.

Og ikki megu Føroyingar ætla, at koma at liva undir einum slíkum stýri tey fyra komandi árin, tí teir hava sanniliga fingið sviðan av hesum stýri.

D. J. Sørensen.

LISTI C

Bankabók

við lívstrygging

SJÓVINNUBANKIN

hefur gjørt sáttmála við lívstryggingarfelag um, at ein og hvør, ið fyllt hevur 21 ár, men ikki 65 ár, er lívstryggjaður fyrri somu peningahædd, tó í hægsta lagi 10.000 kr. og í minsta lagi 200 kr., sum hann ella hon hava standandi á serløgari bankabók.

Setið tí pening tygara í SJÓVINNUBANKAN, og tygum eru tá gjøgnum lívstrygging tryggjaður tað dupulta Gjöllari frágreiðingar verða gívnar á hövuðsskrivstovuni í Havn og deildini í Sörvági.

Skipafelagið Føroyar

Telefa 1225

Tórshavn

FÆRØSK MARGARINE

VITA No 1

VITAMINISERET

FÆRØSKT PRODUKT

FINT PRODUKT

KEYPIÐ FØROYSKA SÁPU OG VASKIEVNI

GRØNSÁPU (í leysum og í ½ kg pakkeum)

RITA stongsápu

MJØLL vaskievni

RITA sápuspönnir

TEO VASK (í flöskum)

R. A. skúripulvur

SODA

Nógv slög av TOILETSÁPU, m. a.

RÓSA

MOPA

GRØNA

FAVORIT

OKKARA hondsápu

BARBERSÁPU

Skókrum, svart og brúnt.

Hondreinsipasta.

Fabrik OKKARA, Tórshavn.

Foderstoffer.

Foderblanding, Hvedeklid, malet Byg, Hønsfoder »Record«,

hel Byg, hel Hvede, hel Havn, hel Dari

STØRSTE LAGER

BILLIGSTE PRISER

A.S. VALDEMÄR LÜTZEN,

THORSHAVN.

VELJIÐ JAVNAÐARFL.